

РЕШЕНИЕ

№ 1223

гр. София, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 25.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **10992** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Ю. Л. Д., чрез пълномощник адв. П., против Решение изх. № 03.07-111/14.10.2021г., издадено от началника на отдел „Административни дейности и собственост“ в Дирекция „Административно и правно обслужване и управление на собствеността“ към Администрацията на Министерски съвет на Република България, за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана със заявление вх. № 03.07-111/05.10.2021г.

В жалбата са наведени доводи, че оспореният отказ противоречи на материалноправните разпоредби и е постановен в противоречие със законовата цел. По същество се сочи, че исканата информация представлява служебна обществена информация, по отношение на която не са налице основанията за отказ по чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ. Иска се отмяна на отказа и връщане на преписката на органа с указания за ново мотивирано произнасяне или предоставяне на информацията.

Ответникът – началник на отдел „Административни дейности и собственост“ в Дирекция „Административно и правно обслужване и управление на собствеността“ към Администрацията на Министерски съвет на Република България, взема писмено становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, 27-ми състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес, в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване акт по аргумент на чл. 40 от ЗДОИ, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

От данните по делото е видно, че Ю. Л. Д. е подал заявление за достъп до обществена информация с вх. № 03.07-111/05.10.2021г. до Министерски съвет и неговата администрация, с което е поискал на основание Закона за достъп до обществена информация да му бъде предоставена наличната информация, а именно документи и кореспонденция, разменени между Република България и Европейската комисия, във връзка с транспонирането на Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (съкратено „Директивата“).

В искането е посочено, че Република България е нотифицирала транспониране на Директива (ЕС) 2016/680 чрез Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни. З. е посочил, че се интересува от съдържанието на изпратеното до Комисията уведомление (нотификация) по чл. 63 от Директивата и дали то вярно отразява законодателните изменения и въведените в законодателството мерки. По този повод желае да му бъдат предоставени: 1.) е-копия от всички документи, изпратени до Европейската комисия (нотификация и приложения към нея) във връзка с изпълнение на процедурата по чл. 63 от Директивата; 2) евентуално изпратени от Комисията отговор и коментар; 3.) друга кореспонденция между Република България и ЕК във връзка с транспонирането на Директивата.

З. е поясnil, че исканата информация ще му даде възможност да си състави мнение за дейността на държавните органи по транспониране на европейското законодателство в областта на защитата на личните данни.

По това заявление е издадено оспорваното в настоящото производство решение, с което е отказан достъп до търсената информация при следните съображения:

Информацията представлява служебна обществена информация по смисъла на ЗДОИ, по отношение на която е налице основание за отказ за предоставяне на достъп, визирано в нормата на чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ - исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2.

Посочено е, че изпълнението на задължението за нотификация пред ЕК на националните мерки, с които се транспонират директиви на ЕС, се осъществява чрез прикачването на тези мерки в създадена и поддържана от ЕК електронна система. В заявлението по ЗДОИ правилно е посочена националната мярка, транспонираща Директива (ЕС) 2016/680, така както е съобщена чрез електронната система. Допълнителна информация относно нотификацията се съдържа в електронната система, която принадлежи на Комисията и не е със свободен достъп.

Във връзка със закъснение при транспонирането на Директива (ЕС) 2016/680, на 20.07.2018г. Европейската комисия е стартирала срещу България процедура за неизпълнение на задълженията, произтичащи от правото на ЕС. Процедурата е прекратена от страна на Комисията на 25.07.2019г. без последващи забележки.

Кореспонденцията във връзка с тази процедура попада в обхвата на общата презумция за конфиденциалност на процедурите за нарушение (чл. 4, пар. 2 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията). Съгласно устойчивата практика на Съда на ЕС досъдебната фаза на процедурата за нарушение има двустранен характер, който изисква взаимно доверие между засегнатата държава-членка и Комисията и изключва участието на трета страна. Поради това тази кореспонденция не може да бъде предоставяна без съгласието на службите на Европейската комисия.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, определен да разглежда и да се произнася по заявления по ЗДОИ и в предписаната от закона форма, но е постановен в нарушение на процесуалните правила и материалния закон.

Поисканата информация безспорно има характер на обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Не е налице легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора, има характер на обществена информация. Но за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Тоест, информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел.

Безспорно търсената информация има характер на служебна обществена информация по смисъла на чл. 11 във вр. с чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ – касае се за информация, свързана с дейността на държавните органи и техните администрации по транспониране на европейското законодателство в областта на защитата на личните данни.

За да постанови оспорения отказ органът е приел, че изпълнението на задължението за нотификация пред ЕК на националните мерки, с които се транспонират директиви на ЕС, се осъществява чрез прикачването на тези мерки в създадена и поддържана от ЕК електронна система. Националните мерки се съобщават чрез електронната система на ЕК, а допълнителната информация относно нотификацията се съдържа в електронната система, която принадлежи на Комисията и не е със свободен достъп. Тези мотиви противоречат на разпоредбите на ЗДОИ и не обосновават основание за отказ да бъде предоставен достъп до обществена информация. Ако ответникът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, то следва да уведоми заявителя по реда на чл. 32 от ЗДОИ, но не и да отказва достъп. В случая обаче не е спорно, че задълженият субект е предоставил на Европейската комисия документи (нотификация и приложения към нея) във връзка с изпълнение на процедурата по член 63 „Транспониране“ от Директива (ЕС) 2016/680, от което следва, че същите са създадени и съхранявани от него. При това положение е без значение обстоятелството дали електронната система на ЕК, в която е качена тази информация, е със свободен достъп, след като органът обективно разполага с нея.

Другото основание за постановения отказ е свързано със закъснението при

транспонирането на Директива (ЕС) 2016/680 и стартиралата срещу България процедура за неизпълнение на задълженията, произтичащи от правото на ЕС, впоследствие прекратена от Европейската комисия без забележки. Според мотивите на органа кореспонденцията във връзка с тази процедура попада в обхвата на общата презумция за конфиденциалност на процедурите за нарушение (чл. 4, пар. 2 от Регламент (ЕО) № 1049/2001) и не може да бъде предоставяна без съгласието на службите на Европейската комисия. Действително в случая искането касае информация, създадена и съхранявана от задължения субект, но оповестена на Европейската комисия, поради което приложение следва да намерят и нормите на Регламент (ЕО) № 1049/2001. Съгласно чл. 5 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, когато държава-членка получи заявка за достъп до документ, който е нейно притежание и е оповестен от определена институция, държавата-членка се консултира със съответната институция преди вземане на решение, за да не застраши постигането на целите на настоящия регламент. Вместо това държавата-членка може да предостави искането на самата институция. В случая такива действия не са предприети от задължения субект – нито е налице предварително консултиране със съответната институция /Европейската комисия/, нито искането за информация е предоставено на институцията. Съображенията на органа за приложимост на общата презумция за конфиденциалност не са мотивирани с никаква опасност за нормалното функциониране и дейност на институциите (Комисията). Позоваването на чл. 4, пар. 2 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 е непълно и неточно – не се сочи коя от предвидените хипотези се твърди да е налице. Декларативно е посочено, че според устойчивата практика на Съда на ЕС досъдебната фаза на процедурата за нарушение има двустранен характер, който изисква взаимно доверие между засегнатата държава-членка и Комисията и изключва участието на трета страна. Конкретна практика на СЕС не е цитирана. При така отправеното искане за достъп до информация задълженият субект е следвало да се консултира с Европейската комисия дали предоставянето на кореспонденцията помежду им досежно транспонирането на Директива (ЕС) 2016/680 няма да застраши постигането на целите на регламента или директно да предостави искането за информация на самата Европейска комисия.

Отказът за достъп до обществена информация е постановен на основание чл. 37, ал. 1 ,т. 1 от ЗДОИ - исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2. От мотивите на органа не става ясно коя точно хипотеза е налице. Ако се приеме, че органът счита исканата информация за защитена от закона тайна, позовавайки се на общата презумция за конфиденциалност на процедурите за нарушение (чл. 4, пар. 2 от Регламент (ЕО) № 1049/2001), то е следвало да съобрази, че предвиденият режим на изключения, въведен в чл. 4 от Регламент (ЕО) № 1049/2001), не е абсолютен и следва да се тълкува и прилага стриктно, като за всеки отделен случай се преценява дали по-висш обществен интерес не диктува оповестяването на посочения документ. Мотиви в тази насока липсват. Ако се приеме, че отказът е постановен на основание чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, визиращ изключенията за предоставяне на достъп до служебна обществена информация, органът не е съобразил нормите на чл. 13, ал. 3 и 4 от ЗДОИ, а именно, че ограничението по ал. 2 не може да се прилага след изтичане на 2 години от създаването на такава информация /каквто е настоящият случай/, както и че достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Такъв интерес в случая безспорно е налице, тъй

като исканите документи съдържат информация за начина, по който държавните органи транспонират европейското законодателство в националната правна уредба. Предоставянето на тези данни би дало възможност на всеки гражданин да си състави собствено мнение дали тази дейност се осъществява ефективно и своевременно, т.е. дали държавните органи изпълняват стриктно задълженията си, произтичащи от правото на ЕС, по транспониране на европейското законодателство в националната правна уредба. Това, от своя страна, би довело до повишаване на прозрачността и отчетността на задължения субект по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ. Следователно по отношение на търсената информация безспорно е налице надделяващ обществен интерес от предоставянето ѝ.

По изложените съображения постановеният отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени. Преписката следва да се върне на органа за ново мотивирано произнасяне, при съблюдаване на изискванията на чл. 5 от Регламент(ЕО) № 1049/2001, както и дадените от съда указания досежно наличието на надделяващ обществен интерес в хипотезата на чл. 13, ал. 4 вр. ал. 2 от ЗДОИ.

При този изход на спора основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски, изразяващи се в платена държавна такса, и присъждане на адвокатско възнаграждение на адв. П. в размер на 500 лв. за безплатно оказана правна помощ при условията на чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 3 от ЗА.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ю. Л. Д., чрез пълномощник адв. П., Решение изх. № 03.07-111/14.10.2021г. на началника на отдел „Административни дейности и собственост“ в Дирекция „Административно и правно обслужване и управление на собствеността“ към Администрацията на Министерски съвет на Република България. ВРЪЩА преписката на органа за ново мотивирано произнасяне по заявление за достъп до обществена информация с вх. № 03.07-111/05.10.2021г., подадено от Ю. Л. Д., в 14-дневен срок от получаване на преписката.

ОСЪЖДА Администрацията на Министерски съвет на Република България да заплати на Ю. Л. Д. ЕГН [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 10 (десет) лева.

ОСЪЖДА Администрацията на Министерски съвет на Република България да заплати на адв. М. В. П. – САК, ЕГН [ЕГН] адвокатско възнаграждение в размер на 500 (петстотин) лв. за оказана безплатно правна помощ на жалбоподателя Ю. Л. Д..

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

